

A. Theurer, *Warum werden wir nicht katholisch? Denkanstöße eines evangelisch-lutherischen Pfarrers*, Dominus-Verlag, Augsburg 2012, zesde druk 2014, 96 pp., € 5,90, ISBN 9783940879226.

In 2012 schreef de lutherse predikant Andreas Theurer dit boekje, waarvan *katholisch* in de titel benadrukt moet worden. Wat zijn, bijna 500 jaar na de reformatie, nog de redenen om je als protestant niet bij de rooms-katholieke kerk aan te sluiten? De katholieke kerk van nu heeft immers in vergelijking met de dagen van Luther grondige veranderingen ondergaan. Bovendien zijn protestantse adagia, zoals ‘de Schrift alleen’, niet houdbaar. De Schrift, in het bijzonder het Nieuwe Testament, is immers onderdeel van de vroegkerkelijke traditie. Met het ‘priesterschap van alle gelovigen’ is in de Bijbel iets anders bedoeld dan hetgeen protestanten erin lezen. De lutherse nadruk op de verlossing ‘door geloof alleen’, zonder werken, is zo bij Paulus niet te vinden. Th. behandelt deze en allerlei andere thema’s, zoals de apostolische successie, de volmacht om het avondmaal te bedienen, de positie van de paus, de verering van Maria en andere heiligen, Maria’s blijvende maagdelijkheid, haar onbevleete ontvangenis en lichamelijke tenhemelopname, aflaten en vagevuur, en de pracht en praal van barokke rooms-katholieke kerkgebouwen. Steeds komt hij tot een traditioneel rooms-katholiek antwoord. In dat perspectief zou een lutherse avondmaalsviering en zegen wel een vrome handeling zijn, maar toch ongeldig! Toen Th. dit boekje publiceerde, had hij al het voornemen zich met zijn vrouw – ook theologe – bij de rooms-katholieke kerk aan te sluiten, maar voor die tijd werd hij door de lutherse bisschop van Württemberg uit zijn ambt ontheven. Nu zijn hij en zijn vrouw in dienst van het rooms-katholieke bisdom Augsburg, hij bij het Institut für Neu-evangelisierung, zij als ziekenhuispastor. Het boekje is her en der oppervlakkig en onkritisch geschreven, wat ook bijna niet anders kan in nog geen 90 pagina’s tekst. Th. bespreekt allerlei passages uit het Nieuwe Testament vanuit het perspectief van de vroegkerkelijke ontwikkeling. Aan de verscheidenheid in het Nieuwe Testament (bijv. Paulus die Petrus berispt) en in het latere christendom en aan kritisch onderzoek van al die geschriften heeft hij geen boodschap. Als hij de patristische teksten die voor de rooms-katholieke kerkvisie van groot belang zijn op één lijn met het Nieuwe Testament plaatst, dan is het niet verbazingwekkend dat hij tot zijn uitkomst komt. Inderdaad heeft hij gelijk als hij op diverse eenzijdigheden van de zestiende-eeuwse kerkhervorming wijst. Tot de thema’s die hij in de lutherse kerk bekritiseert, behoren bovendien de acceptatie van vrouwelijke predikanten en van homoseksuele relaties, en haar onduidelijke houding tegenover abortus provocatus, euthanasie en echtscheiding. Hij noemt dit ‘nicht unbedeutende Belastungen für die Ökumene’ (92). Met alle respect voor zijn persoonlijke keuze voor de rooms-katholieke kerk wil ik ten slotte opmerken dat hij één heikel punt ongenoemd laat: dat deze kerk, uitzonderingen daargelaten, alleen ongehuwde mannen tot priester wil wijden. De persoonlijke spanningen, het priestertekort en de hypocrisie – in het geval van geheime partnerrelaties – die het gevolg zijn van de onbijbelse voorwaarde van het celibaat, hadden toch wel een bespreking verdiend. Vatten we *katholisch* in de titel op als *römisch-katholisch*, dan kan het antwoord op de vraag van de titel ook anders uitvallen, met de nadruk op *nicht*.

Riemer Roukema